

H K. ΣΧΛΗΜΑΝ.

Δημοσιεύοντες τὴν εἰκόνα τῆς διακεκριμένης ταύτης κυρίας ἐπιτελοῦμεν ἔθνικόν καθήκον καὶ πληροῦμεν ἀπαιτήσιν ἔθνικὴν, ἀποδίδοντες δικαίαν τιμὴν εἰς ἑλληνίδα ἡοῖ Σύλλογοι καὶ ὁ τύπος τῆς Εὐρώπης ἐξυμνεῖ καὶ τιμᾷ.

Ἡ κυρία Σχλήμαν γεννηθεῖσα ἐν Ἀθήναις καὶ ἐκπαίδευθεῖσα ἐν τῷ Ἀρσακίῳ Παρθενωγωγείῳ ἐστὶν ὁ ἀγλαὸς καρπὸς τῆς ἀγαπητῆς πατρίδος καὶ ἀπασαί αἱ πρὸς αὐτὴν ἀπορδιδόμεναι τιμαὶ ἀντανakλῶσι πρὸς ὄφελος καὶ δόξαν τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τῆς φιλοπονίας καὶ ἐπιμελείας αὐτῆς ἡ κυρία Σχλήμαν ἐγένετο κάτοχος οὐ μόνον τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ἀλλὰ καὶ τῆς φιλολογίας, τῆς φιλοσοφίας, ἱστορίας καὶ ἀρχαιολογίας· ἡ μὲν πρὸς δὲ καὶ πολλῶν γλωσσῶν, τῆς Γερμανικῆς, τῆς Ἀγγλικῆς, τῆς Γαλλικῆς, τῆς Ἰταλικῆς κλπ. διῶν συνδιελεγόμενη καὶ συζητοῦσα μετὰ διακεκριμένων ξένων περὶ ἀρχαιολογικῶν καὶ ἐθνολογικῶν ἀντικειμένων, ἐγείρει τὸν θαυμασμόν αὐτῶν καὶ κατέστη παρὰ τοῖς ξένοις ἡ πᾶ μάλιστα διακεκριμένη Ἑλληνίς.

Διεκρίθη δὲ ἡ κυρία αὕτη ἰδίως ὡς μετὰ τοῦ συζύγου της μετασχοῦσα τῶν κόπων καὶ κακουχιῶν ἐν ταῖς ἀνσκαφαῖς, ἐν τε τῇ Τροίᾳ καὶ ταῖς Μυκῆναις. Τσαύτη δὲ ἐστὶν ἡ διαφῆμις αὐτῆς ὥστε ἔτυχε τῆς σπανίας τιμῆς τοῦ διπλώματος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Ἰρλανδίας, περὶ οὗ ἀνταποκριτῆς ἐκ Λονδίνου γράφει ὡς ἑξῆς: «Γυ-

ναῖες δὲν ἐγένοντο ἔτι δεκταὶ ἐν τῇ ἑταιρίᾳ τῶν ἀρχαιολόγων (τοῦ Λονδίνου) ὡς μέλη, πρωτοφανὲς δ' ἐστὶ ν' ἀκούη τις αὐτῶν μνημονευομένων ἐκεῖ μετ' ἐνδιαφέροντος, ἐκτὸς ἂν αὐταὶ ὥσι προῖστορικαὶ ἢ τοῦλάχιστον κατὰ πολὺ προγενέστεραι. Μόνον δὲ μετὰ τὴν εὐγλωττον τοῦ κ. Γλάδσταυνοῦ πρὸς τὴν κυρίαν Σχλήμαν προσφώνησιν ἐπεφάνη ὁ θρίαμβος τῆς κυρίας ταύτης. Ὁ κόσμος προώρισταὶ νὰ ἀκούσῃ πολ-

λὰ ἐτι περὶ τῆς κυρίας Σχλήμαν, γυναικὸς οὐ μόνον ὠραίας καὶ ἀνεπτυγμένης, ἀλλ' ἱκανῆς ἐπίσης νὰ ἀνασκάπτῃ ἰδίαις χερσίν, καὶ ἀνευρίσῃ τοιοῦτο περιδέραιον, οἷον φέρει ἐν τῇ φωτογραφίᾳ—περιδέραιον, ὅπερ ἴτως ἔφερον ἡ σύζυγος τοῦ Πριάμου πρὸ τριῶν ἢ τεσσάρων χιλιᾶδων ἐτῶν.»

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἀνεπτυγμένου κόσμου ἀναγνώρισις τῆς ἱκανότητος τῶν παρ' ἡμῖν λογίων κυριῶν ὡς τῆς κυρίας Σχλήμαν, Κε. Χηγιά, Παπζοπούλου καὶ λοιπῶν παρασκευάζει εὐρύτατον τὸ διὰ τῶν γυναικῶν στάδιον τῷ παρ' ἡμῖν ὠραίῳ φύλῳ.

ΕΞ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΕΝ ΙΑΡΩΝΙΑΙ

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 9).

Οἱ βρυδιστὰι ἱερεῖς, εἰκονογραφίαν τῶν ὁποίων ἐδώκαμεν ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ, εἶναι ἐν γένει ἀξιοσημείωτοι διὰ τὴν ὑπομονὴν, τὴν σταθερότητα, τὴν ἀφροσύνην καὶ τὴν ἠθικὴν των. Ἡ θρησκεία των εἶναι

λίαν ελαστική και ὁ λαὸς οὐχὶ σπανίως ὠφελεῖται τῆς ἐλαστικότητος ταύτης διὰ τὰς ἡδονάς του.

Ὁ σκοπὸς τῶν ἱερέων τούτων εἶναι ἐν γένει οἷος ὁ τῶν Ἰησουλῶν· δηλαδὴ νὰ κρατῶσι τὰ πλήθη ἐν ἀγνοίᾳ διδάσκοντες αὐτοὺς ὅτι ἀπλὴ πίστις εἰς τὸν Βούδαν ἀρκεῖ νὰ τοὺς ἐξασφαλίσῃ τὴν τελειότητα.

Οἱ ἱερεῖς ξυρίζουσι συνήθως τὴν κόμην καὶ τὴν γενειάδα· ἡ ἐνδυμασία τῶν ἐν καιρῷ λειτουργίας ὁμοιάζει πρὸς τὴν τῶν δυτικῶν ἱερέων. Ἄλλοτε εἶχον τὸ δικαίωμα τοῦ ἐμπορεύεσθαι καὶ τοῦ γεωργεῖν· πλὴν ἔνεκα τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ἀντιζηλίας συνεκρούοντο καὶ ὡς ἐκ τούτου περὶ τὸν 12' αἰῶνα τοὺς ἀφηρεύθησαν τὰ δικαίωματα ταῦτα.

Ὅταν πράττωσι λάθος τι, τιμωροῦνται ὡς ἐξῆς· προσδέον· εἰς εἶδος τί στύλου (pilori) καὶ οὕτω δὲ κεκλιμένοι ἐπὶ τῶν γονάτων ἐκτίθενται ἐν δημοσίᾳ πλατείᾳ μετ' ἐπιγραφῆς ἐπὶ τῆς ῥίχως δηλοῦσης τὴν αἰτίαν τῆς ποινῆς. Ὡρισμένον αὖ τῶν ἱερέων τούτων τάγμα ἀπολαύουσι τοῦ δικαίου γάμου.

Ἀπὸ τῆς Ὀζάκας καὶ Ναγκασάκης πρὸς τὴν Υέδουν φέρει λαμπροτάτη δὸς· καλουμένη Τοκάιδο ἣτοι στρατιωτικὴ δὸς· εἶναι ἴσως ἡ ὠραιότερα δὸς τοῦ κόσμου· λίαν πλατεῖα καὶ ἄριστα κατεσκευασμένη διερχομένη δὲ διὰ πόλεων καὶ χωρίων εὐφώρων, υπερβάνουσα λίμνας καὶ ποταμούς, ἔνεκα τῆς χάριτός της καθιδύει τὰ βλέμματα καὶ τοῦ μᾶλλον ἰδιοτρόπου περιηγητοῦ. Παρὰ τὴν ὁδὸν ὑπάρχουσι δένδροστοιχίαι ἀπέραντοι αἰτίνες δὲν διακόπτονται ἢ ὑπὸ τινων νυῶν καὶ τεῖσι πωλείων, εὐρισκομένων πρὸς περίηλψιν καὶ ἀναψυχὴν τοῦ ὁδοιπόρου.

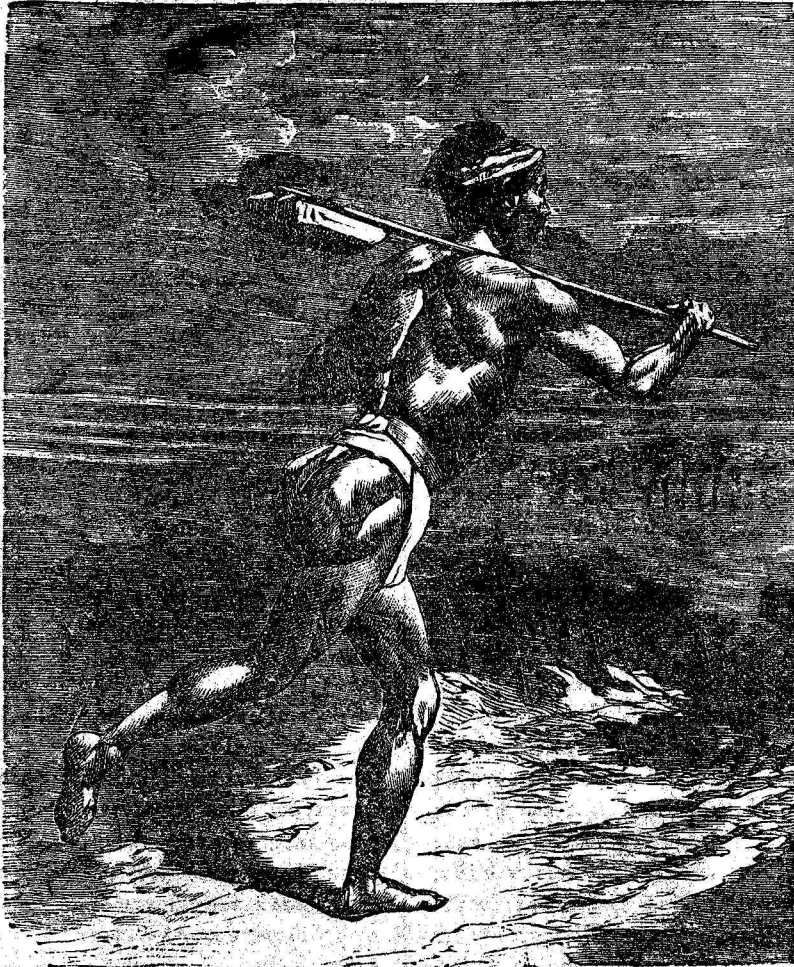
Τὸ ταχυδρομικὸν σύστημα εἶναι πολὺ ἐλλειπές,

μόνον αἱ μεγάλαὶ πόλεις ἀπολαύουσι τοῦ προνομίου τῆς τακτικῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ εἰκὼν ἡμῶν παριστᾷ αὐτοκρατορικὸν γραμματοκομιστήν. Οἱ ἄνδρες οὗτοι τρέχουσι πάτη δυνάμει ἐπὶ εἰκοσι λεπτὰ τῆς ὥρας μετ' ἀντικαθίστανται ὑπ' ἄλλου. Αἱ ἐπιστολαὶ ἐν μικρῷ δέματι ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς ἐτέρας ἄκρας ῥάβδου, ἣν ὁ γραμματοκομιστὴς φέρει ἐπ' ὤμου. Ἐκλεκτοὶ ἄνδρες καὶ μὴ φέροντες ἐνδύματα δύνανται νὰ διατρέξωσιν, οἱ γραμματοκομιστὰς οὗτοι, πλέον τῆς λεύγης ἐν εἰκοσι λεπτοῖς τῆς ὥρας. Οἱ σταθμοὶ τῶν χρησιμεύουσιν ἐπίσης ὡς σταθ-

μοὶ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς ἀστυνομίας καὶ τῶν περιπολιῶν. Ἐνταῦθα ἐπίσης εὐρίσκουσιν οἱ ὁδοιπόροι καὶ ἔπριος ὑπ' ἐνοίκιον.

Τὸ ἀπὸ Ναγκασάκης μέχρι Υέδου ταξείδιον εἴτε ἐφ' ἡμάξης εἴτε ἐπὶ φορείου ἀπαιτεῖ εἰκοσιν ἕως τριάκοντα ἡμέρας. Ἐπίσης ἐκτελεῖται καὶ δι' ἀτμοπλοίων διατηρούντων τακτικὴν ὑπηρεσίαν μετὰ ξὺ Ὀζάκας καὶ Υέδους. Τὸ ταξείδιον τοῦτο, ὅπερ θὰ ᾔητο ἄλλως τε εὐάρεστον διατὴν ὠραιότητα τῶν ἀκτῶν εἶναι λίαν κινδυνώδες διὰ τοὺς ἀπείρους σκοπέλους. Ἦδη ἤρχισαν νὰ κτιζῶσι φάρους.

ΦΡΙΤΙΟΦ

ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ.

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 6).

Καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐν ᾧ ὁ νυκτερινὸς ἥλιος κατηφῆς καὶ ὡς κηθημαχμένος ἀνεπαύετο ἐπὶ τῶν ὁρέων, ἑπτὰ ἱερεῖς ἐν οἷς καὶ ὁ βασιλεὺς φέρων τὸ γέμμα ἐπὶ κεφαλῇ ἤρχοντο, ὅπως προσφέρωσι θυσίαν